

ই বামকৃষ্ণন আৰু অন্যান্য

বনাম

কেৰালা ৰাজ্য আৰু অন্যান্য।

৪ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৯৬

(ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু ফাইজান উদ্দিন)

সেৱা আইন :

তদৰ্থ কৰ্মচাৰীৰ নিয়মীয়াকৰণ-সেৱা আয়োগৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচিত প্ৰাৰ্থী নিযুক্তিৰ অপেক্ষাত-নিৰ্বাচিতসকলক নিযুক্তি দিবলৈ আৰু খালী পদৰ বিষয়ে অৱগত কৰিবলৈ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশনা- কৈছিল: উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে নিৰ্দেশ দিলে-চৰকাৰে নিৰ্বাচনৰ বাবে বিধিগত প্ৰক্ৰিয়া আৰু লোকসেৱা আয়োগৰ জৰিয়তে কৰা নিৰ্বাচিত কৰা প্ৰাৰ্থীৰ সেৱা নিয়মীয়া কৰণৰ বাবে সংবিধানৰ বিপৰীতে কোনো সিদ্ধান্ত ল'ব পৰা নাছিল-ভাৰতৰ সংবিধান, অনুচ্ছেদ ৩২০।

হাৰিয়ানা চৰকাৰ বনাম; পিয়াৰা সিং, (১৯৮২) ৪ এছচিচি ১১৮, উল্লেখ কৰা হৈছে।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: বিশেষ অনুমতি আবেদন (গ) নং

১৬৭২৫/১৯৯৬।

অ'.পি.নং ১৭৪২২/১৯৯৩ গোচৰত কেৰালা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৪.৬.৯৬ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

মাথাই এম. পাইকেডে, চি.এন. শ্ৰী কুমাৰ আৰু শ্বাজু ফ্ৰাচিছ আবেদনকাৰীৰ হৈ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হৈছিল :

আবেদনকাৰীসকলক ১৯৮১ চনৰ পৰা ১৯৮৫ চনৰ ভিতৰত ৰাজ্য চৰকাৰৰ ফিলাৰিয়া বিভাগত ক্ষেত্ৰ কৰ্মী হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। প্রথম পৰ্যায়ত তেওঁলোকে ডব্লিউ . পি . নং ২৫০/৯২ দাখিল কৰিছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে চৰকাৰক তেওঁলোকৰ প্ৰতিনিধিত্ব বিবেচনা কৰি ১৯৯৩ চনৰ ১৮ জানুৱাৰীৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা নিষ্পত্তি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। যেতিয়া তেওঁলোক এই আদালতলৈ আহিছিল, এই আদালতে চৰকাৰক এই আদালতে ষ্টেট অৱ হাৰিয়ানা বনাম পিয়াৰা সিং , (১৯৮২) ৪ এছচিচি ১১৮ গোচৰত নিৰ্ধাৰণ কৰা আইনখনৰ সহায়ত তেওঁলোকৰ গোচৰসমূহ বিবেচনা কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত যিহেতু চৰকাৰে কোনো পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা নাছিল , সেয়েহে আবেদনকাৰীসকলে আন এখন লেখ আবেদন দাখিল কৰে। ইফালে, লোকসেৱা আয়োগে নিযুক্তি নোপোৱা প্ৰাৰ্থীসকলক বাছনি কৰিছিল। সেয়েহে নিৰ্বাচিতসকলে উচ্চ ন্যায়ালয়ত লেখ আবেদন দাখিল কৰে। আবেদনকাৰীসকলে নিয়মীয়াকৰণৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়তো লেখ আবেদন দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৯৬ চনৰ ২৪ জুন তাৰিখে অ'. পি. নং ১৭৪২২/৯৩ত বিবাদিত আদেশত আবেদনকাৰীসকলে দাখিল কৰা লেখ আবেদনবিলাক খাৰিজ কৰে, নিৰ্বাচিতসকলে দাখিল কৰা ৰিট আবেদনৰ অনুমতি দিয়ে আৰু লোকসেৱা আয়োগে নিৰ্বাচিত কৰা প্ৰাৰ্থীসকলক নিযুক্তি দিবলৈ চৰকাৰক নিৰ্দেশ দিয়ে। সেয়ে এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন কৰা হৈছে। আবেদনকাৰীসকলৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা মিষ্টাৰ এম এম পাইকেডেয়ে এই কথা দাবী কৰিব বিচাৰিছে যে পিয়াৰা সিঙৰ গোচৰত এই আদালতে নিৰ্ধাৰণ কৰা আইনখনৰ পোহৰত আৰু আৰু আবেদনকাৰীসকলে ১৪ বছৰতকৈ অধিক সময় ধৰি চলি থকাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত তেওঁলোকক নিয়মীয়া কৰাটো বাধ্যতামূলক। আমি বিতৰ্কত কোনো জোৰ বিচাৰি নাপাওঁ। স্বীকাৰ্য্য যে লোকসেৱা আয়োগ ৰ নিযুক্তিৰ

নীতি অনুসৰি বাছনিৰ জৰিয়তে পদসমূহ পূৰণ কৰিব লাগিব। অৱশ্যেই সেয়েহে লোকসেৱা আয়োগৰ জৰিয়তে নিৰ্বাচনৰ বাবে ৰিকুইজিচন প্ৰেৰণ কৰা হ'ল আৰু প্ৰাৰ্থী নিৰ্বাচন হ'ল। সেই পৰিস্থিতিত যোগ্য বুলি বিবেচিত আৰু নিৰ্বাচিত আৰু পি লোকসেৱা আয়োগে নিযুক্তিৰ বাবে পৰামৰ্শ দিয়া প্ৰাৰ্থীসকলক নিযুক্তি দিব লাগিছিল। আদালতে আবেদনকাৰীসকলৰ সেৱা নিয়মীয়া কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ ক্ষমতা সঠিকভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

বিদ্বান অধিবক্তাই চৰকাৰৰ এটা আদেশৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব বিচাৰিছিল য'ত চৰকাৰে তদৰ্থ কৰ্মচাৰীসকলৰ সেৱা নিয়মীয়া কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল। স্পষ্টভাৱে যিহেতু সিদ্ধান্তটো বিধিগত প্ৰয়োজনীয়তাৰ অধীনত আহিছে। সংবিধানৰ ৩২০ অনুচ্ছেদ অনুসৰি চৰকাৰে নিযুক্তিৰ নিয়ম আৰু লোকসেৱা আয়োগৰ জৰিয়তে নিৰ্বাচনৰ বাবে বিধিগত প্ৰক্ৰিয়াৰ ওপৰত প্ৰাৰ্থীসকলৰ সেৱা নিয়মীয়া কৰিবলৈ সংবিধানৰ বিপৰীতে কোনো সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰে। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে চৰকাৰক সঠিকভাৱে নিৰ্দেশ দিছে যে লোকসেৱা আয়োগে নিৰ্বাচিত প্ৰাৰ্থীৰ মাজৰ পৰা পূৰণ কৰিবলৈ ৩০টা খালী পদ আৰু অদ্ভুত বা যিয়েই নহওক কিয় খালী পদ পূৰণ কৰিবলৈ অৱগত কৰক।

তাৰ পিছত কোৱা হয় যে আবেদনকাৰীসকলৰ বয়স অতিক্ৰম হৈছে আৰু সেয়েহে পূৰণ নোহোৱা পদ পূৰণ কৰি তেওঁলোকৰ সেৱা নিয়মীয়া কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় নিৰ্দেশনা দিয়া হ'ব পাৰে। আনকি সেই সকাহ দিব নোৱাৰিবও পাৰে। যদিহে নিযুক্তিৰ তাৰিখত আবেদনকাৰীসকলৰ বয়স অতিক্ৰম হৈছে তেন্তে বয়সৰ প্ৰয়োজনীয়তা শিথিল কৰাটো উপযুক্ত চৰকাৰৰ কাম হ'ব আৰু আবেদনকাৰীসকলে শাৰীত থিয় হৈ লোকসেৱা আয়োগৰ জৰিয়তে বাছনি ল'ব লাগিব। এইদৰে তেওঁলোকে কেৱল পদসমূহত নিযুক্তিৰ অধিকাৰহে পায়।

সেই অনুসৰি বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়।

আবেদন খাৰিজ কৰা হল।

অনুবাদক-প্ৰণব জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়